

Nr 151,

Av herr **Hansson** i Rättvik, om verkställande av undersökning angående järnvägsanläggning mellan Rättvik och Furudal eller annan ort vid Dala—Helsingebanan.

Under hänvisande till en av mig samtidigt väckt motion med yrkande om åtgärders vidtagande för statsinlösen av Södra Dalarnas järnväg och viss del av Gävle—Dalabanan och under förutsättning, att där framförda förslag vinner riksdagens bifall, tillåter jag mig härmed föreslå upptagandet av förberedelserna till ett nytt järnvägsprojekt inom Dalarna. Det gäller anläggandet av en ny järnväg från Rättvik genom Boda socken och upp till Furudal eller annan lämplig punkt på Dala—Helsingebanan. Jag utgår ifrån, att den nu av staten förhyrda Dala—Helsingebanan vid arrendetidens utgång av staten inlöses.

Själva tanken på en järnväg genom dessa trakter är ingalunda ny. Redan så tidigt, som när Södra Dalarnas järnväg anlades, började man räkna med en fortsättning av den över Rättvik fram till Dala—Helsingebanan. Förberedande undersökningar ha också vidtagits, ehuru dessa ej ännu lett till något resultat. Det är också tvivel underkastat, om i en snar framtid genom enskilt bolags initiativ tanken skulle bli förverkligad. Av största intresse är emellertid, att denna järnvägsfråga vinner sin lösning snart. De bygder, den skulle beröra, äro tätt befolkade och ha att uppvisa ett synnerligen väl utvecklat jordbruk, vilket givetvis skulle uppblomstra ännu mera, om avsättningsmöjligheterna genom järnväg blevo upphjälpta. Genom att låta järnvägen beröra sjön Ljugarens vattubäcken, skulle ock beredas möjligheter till ett rationellt tillvaratagande av det där omkring liggande stora skogsområdets produkter. Detta sker i viss mån nu, men de dyra och tidsödande landsvägstransporterna lägga naturligtvis en besvärlig hämsko på utvecklingen härav. Vidare är det ej ställt utom möjlighetens gränser, att vissa inom området befintliga malmfyndigheter skulle finnas bliva brytbara, om transportfrågan på detta sätt löstes.

Under beklagande av, att jag ej är i tillfälle att nu genom en kartskiss lämna en ungefärlig framställning till förslag för banans sträckning, tillåter jag mig hänvisa till generalstabens karta över Sverige, Mora- och Bingsjö-bladen. Järnvägen skulle gå ut från Rättvik förbi Gärdsjöbyarna fram till sjön Ljugaren och därifrån genom Boda socken fram till Dala—Helsingebanan på västra eller östra sidan av Oresjön. Hela längden skulle bli ungefär 35 à 40 kilometer. Om man beräknar kostnaderna för förundersökningen till lågt 600 kronor pr mil skulle således tarvas en summa av 2,400 kronor för detta ändamål.

På grund av vad sålunda anförts, hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla att åt dess järnvägsstyrelse uppdrages verkställande av undersökning av en järnväg Rättvik—Furudal eller annan lämplig punkt å Dala—Helsingebanan att under året utföras, samt att riksdagen härför ställer ett belopp av 2,400 kronor till kungl. järnvägsstyrelsens förfogande.

Stockholm den 22 januari 1920.

H. Hansson

i Rättvik.